

Programa Homes T4 E1

Data de gravació i emissió

Emissió en directe

Dilluns 14/09/2026

11:00 – 12:00

Cançons que s'utilitzaran al programa

Canço 1 – “Heroes” — David Bowie

https://www.youtube.com/watch?v=e2_XYDBxmbo

Cançó 3 – “De aquí a la Eternidad” — Orquesta Herman Helmer

<https://www.youtube.com/watch?v=jTT7LBwJzcs>

Sintonia Homes (i es deixa de fons mentres parlem)

David: Homes, fem camí per convertir allò personal en palanca de canvi.

David: Un programa en directe des de l'estudi u de Ràdio Arenys. Un espai on parlar d'allò que sovint no parlem: De com vivim la masculinitat avui, en un món en constant canvi on sembla que l'únic que no canvia és la masculinitat.

Jordi: Mirarem de parlar de tot el que ja no ens serveix i tot el que encara estem construint: vulnerabilitat, rols, paternitat, salut emocional. Sense filtres i sense drama.

David: Un espai on totes les persones hi són ben vingudes, siguin del sexe que siguin, siguin del gènere que siguin perquè això va de tothom, on la teva veu importa i molt.

Jordi: Estem en directe i volem la vostra veu. Teniu alguna cosa a dir? Una experiència, un dubte, un "jo crec que..."? Truqueu ara: 93 795 79 12. El micròfon és vostre.

David: Un programa creat Rim García, dirigit i conduït per David Herrero i per **Jordi Anglada**, i avui al so tenim a Marina Cabrera, bon dia Marina.

Sintonia Homes (i es deixa de fons mentre parlem)

TÍTOL: Quan el cos deixa de demanar permís

DAVID: Bon dia a tothom.

Continuem aquesta quarta temporada de Homes en directe des de l'estudi 1 de Ràdio Arenys.

Avui us proposo que parlem d'un tema que, curiosament, continua generant molta incomoditat, molta vergonya i moltes preguntes.

El sexe.

Però no parlarem només de sexe.

Parlarem del desig, del plaer, de la culpa, de la vergonya, de les fantasies, del trauma i, sobretot, del cos.

Perquè avui tenim amb nosaltres una dona que ha decidit posar tot això sobre la taula a través de la literatura.

Es diu **Pilar Doblado Blázquez** i acaba de publicar *Gina y el sexo. Traumas, experiencias y fantasías de una mujer*.

Un llibre que, segons explica la mateixa contraportada, parla del sexe que confon i del que fa mal, però també del que desperta i sana.

I hi ha una frase que m'ha cridat especialment l'atenció:

«Volver a habitar tu cuerpo es el acto más revolucionario, erótico —y político— que existe.»

Avui intentarem entendre què vol dir exactament això.

Pilar, benvinguda a Homes.

Moments per respondre

BLOC 1 — Abans de Gina

David:

Pilar, abans de parlar de Gina, m'agradaria parlar una mica de tu.

Perquè quan busques informació sobre tu apareix una definició que em sembla molt suggerent: et presentes com una viatgera de llarga estada, per elecció i, de vegades, per fugida. Llocs com Anglaterra, Irlanda, Tailàndia i Holanda.

Que es el que et porta a aquesta vida nòmada i de què estàs fugint quan decideixes marxar?

Moments per respondre

JORDI:

Has viscut en llocs molt diferents: Anglaterra, Irlanda, Tailàndia, Holanda...

Què buscaves en aquests viatges? I què hi vas trobar que potser no trobaves quedant-te al mateix lloc?

Moments per respondre

DAVID:

Quan comença la Pilar que escriu? Sempre hi havia hagut una escriptora dins teu o és aquest llibre el que fa aparèixer aquesta part de tu?

Moments per respondre

JORDI:

I per què ara? Què fa que una persona decideixi que allò que ha viscut, imaginat o observat s'ha de convertir en un llibre?

Moments per respondre

DAVID:

Quan vas començar Gina y el sexo, sabies quin llibre volies escriure o el llibre et va anar descobrint a tu mentre l'escrivies?

Moments per respondre

JORDI:

I inevitablement hem de fer aquesta pregunta:

Qui és Gina?

Moments per respondre

DAVID:

És una dona concreta? Són moltes dones? És ficció? És experiència?

Quina relació hi ha entre Pilar i Gina?

Moments per respondre

Música 1 — "Heroes" — David Bowie

BLOC 2 — Del desig al cos

David:

Hi ha una frase que crec que necessitem gaire bé un programa sencer o pot ser mes d'un per explicar-ho, la frase – pregunta es: “¿Qué ocurre cuando el cuerpo, tantas veces domesticado, deja de pedir permiso y vuelve a ser territorio propio?”

Surt a la contraportada del llibre hi ha una paraula que m'ha quedat enganxada: “**domesticado**”. Parles d'un cos que ha estat domesticat. **Qui ens domestica el cos?**

Moments per respondre

Jordi:

I quan parlem de sexualitat femenina, què és el que més es domestica: el desig, el plaer, la manera de mostrar-lo... o fins i tot la manera de reconèixer-lo?

Moments per respondre

David:

Tu parles del sexe que confon, que fa mal, que frustra, però també del que desperta i sana. Al menys jo tinc molt clar el sexe que fa mal, que frustra i pot ser no tinc tant clar el sexe que desperta i sana. Per què creus que ens costa tant parlar del sexe quan no és bonic?

Moments per respondre

Jordi

Perquè sembla que només puguem parlar de sexualitat des de dos llocs: o des del plaer o des del trauma. Què hi ha entremig?

Moments per respondre

David

També apareixen la culpa i la vergonya.

Quan aprèn una dona que ha de sentir vergonya del seu propi desig?

Moments per respondre

Jordi

I què passa quan deixa de fingir?

Moments per respondre

David

Hi ha una altra cosa que m'interessa molt del títol: **les fantasies**.

Una fantasia és necessàriament una cosa que volem portar a la realitat?

Moments per respondre

Jordi

I per què ens pot fer vergonya una fantasia que, precisament, només existeix dins del nostre cap?

Moments per respondre

DAVID:

Potser el sexe també ens obliga a mirar-nos.

Les nostres pors, les nostres inseguretats, la necessitat d'agradar, de controlar, de demostrar...

Què ens explica el sexe de nosaltres mateixos que potser no volem veure?

Moments per respondre

JORDI:

I això em porta a una pregunta una mica més incòmoda:

què continua sent escandalós avui quan parlem del desig d'una dona?

Moments per respondre

DAVID:

A la contraportada dius:

«Este libro no busca escandalizar... aunque quizá lo haga.»

Què et preocuparia més: que algú considerés el llibre escandalós o que el llegís i no li escandalitzés absolutament res?

Moments per respondre

BLOC 3 — Habitar el propi cos

JORDI:

Després d'escriure tot això...

què has descobert sobre les dones que no sabies abans d'escriure el llibre?

Moments per respondre

DAVID:

I ara la pregunta més difícil: què has descobert sobre tu?

Moments per respondre

David

La contraportada acaba dient:

“Volver a habitar tu cuerpo es el acto más revolucionario, erótico —y político— que existe.”

Pilar, acabes la contraportada amb aquesta frase tan contundent. Per què és polític habitar el propi cos?

Moments per dialogar

Jordi

I si una dona recupera el dret a decidir què vol, què no vol, què li agrada i què no... **què canvia també en la manera com els homes ens relacionem amb ella?**

Moments per dialogar

David

Hi ha un dels capítols del llibre titulat **“Se me acabó el combustible. Autónoma, incombustible, infinita”**. On parles d'homes que només miren per ells, d'uns altres que ho fan des de la cura i la observació.... Creus que

els homes sabem escoltar el desig d'una dona sense convertir-lo immediatament en alguna cosa que hem de satisfer, interpretar o aconseguir?

Moments per dialogar

Jordi

I al revés: què hauríem d'aprendre els homes sobre el nostre propi desig?

Moments per dialogar

David

Tu dius que el llibre està entre històries reals i ficcions que podrien ser-ho.

És possible explicar una veritat profunda sobre el sexe sense explicar una història que hagi passat realment?

Moments per dialogar

Jordi

Què t'ha ensenyat Gina sobre les dones que no sabies abans d'escriure-la?

Moments per dialogar

David

I què t'ha ensenyat sobre tu?

Moments per dialogar

JORDI:

Pilar, imagina que ara mateix hi ha una dona escoltant-nos.

Potser una dona que durant molts anys ha sentit que el seu cos, el seu desig o la seva sexualitat havien de complir unes expectatives.

Què li diries?

Moments per dialogar

DAVID:

I ara fem l'altra meitat de Homes.

Si qui ens està escoltant és un home, què t'agradaria que entengués després de llegir Gina?

Moments per dialogar

A 3 minuts del final posar "De aquí a la eternidad" —
Orquesta Herman Helmer

DAVID:

Pilar, hem començat parlant de tu.

Dels viatges, de les fugides, de l'escriptura i de com va aparèixer Gina.

I hem acabat parlant de coses que, en realitat, ens afecten a tots:

el cos, el desig, la por, la vergonya, el plaer, la capacitat de dir que sí i també la capacitat de dir que no.

I potser també d'una cosa tan senzilla —i tan complicada— com deixar de demanar permís per ser qui som.

Per això m'agradaria acabar tornant a aquella frase que has escrit a la contraportada.

Si una persona acaba de llegir Gina y el sexo i només es pot quedar amb una idea del llibre...

quina t'agradaria que fos?

Jordi:

I potser una última.

Què t'agradaria que li passés a la persona que tanca el llibre?

DAVID:

Cuideu-vos molt, i cuideu els altres. Us deixem amb aquesta cançó... fins la setmana que ve.